

- f) De avtalsvillkor som anger när äganderätten övergår till kunden är inte affärsmässiga, men detta saknar betydelse i praktiken, eftersom leverantören gottgör kunden för kostnaden för eventuell skada som uppkommit på varorna under leveransen.
- g) När följande gäller med avseende på leveransavgifterna när det uppstår problem med den ursprungliga leveransen:
- i) Enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att återbetala de avgifter som kunden redan har betalat,
 - ii) enligt avtalet med kunden är leverantören inte skyldig att återbetala dessa avgifter, men har ändå som kutym att göra detta,
 - iii) i båda fallen står leverantören (och inte leveransföretaget) för kostnaden för att återbetala dessa avgifter, och/eller
 - iv) enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att betala *såväl* kostnaden för att skicka ersättningsvaror som den därmed sammanhängande leveransavgiften, eller
 - v) enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att betala kostnaderna för att skicka ersättningsvaror, men inte för leveransen av dem, men har ändå som kutym att göra detta?
- 3) Om svaret på fråga 2 är "nej": Ska leveransföretaget anses agera för leverantörens räkning om **mer än en** av ovanstående punkter är uppfyllda? Om detta är fallet, vilka omständigheter ska då beaktas och vilken vikt ska läggas vid varje omständighet?
- 4) Om svaret på någon av frågorna 2 eller 3 är "ja": Ska leveransföretaget anses agera för leverantörens räkning när leverantören medverkar direkt eller indirekt i varans transport eller försändelse, såsom kommer att vara fallet från och med år 2021 i enlighet med direktiv (EU) 2017/2455 ⁽²⁾? Med andra ord, uttrycker de ändringar som har införts genom detta direktiv den innebörd som artikel 33 i direktiv 2006/112 redan har i sin nuvarande form, fast på ett tydligare sätt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 2017, s. 7).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 14 november 2018 – brottmål mot LD, ME, NF, OG, PH och RI

(Mål C-704/18)

(2019/C 25/38)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

LD, ME, NF, OG, PH och RI

Tolkningsfråga

Ska artikel 267 FEUF tolkas så, att den tillåter att en nationell domstol inte tillämpar en dom, som meddelats på grundval av en begäran om förhandsavgörande, i det nationella förfarande inom ramen för vilket domen har meddelats, genom åberopande av de sakomständigheter som EU-domstolen har beaktat i sin dom?